

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0110/2011

18.4.2011

JELENTÉS

a 3. célkitűzésről: a területi együttműködés előtt álló kihívás: a határokon átnyúló, transznacionális és régiók közötti együttműködés jövőbeli menetrendje
(2010/2155(INI))

Regionális Fejlesztési Bizottság

Előadó: Marie-Thérèse Sanchez-Schmid

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	21

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a 3. célkitűzésről: a területi együttműködés előtt álló kihívás: a határokon átnyúló, transznacionális és régiók közötti együttműködés jövőbeli menetrendje (2010/2155(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak XVIII. címére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1083/2006/EK tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló, 2006. július 5-i 1082/2006/EK tanácsi rendeletre²,
- tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra³,
- tekintettel 2010. október 7-i állásfoglalására az Európai Unió 2013 utáni kohéziós és regionális politikájáról⁴,
- tekintettel 2010. július 6-i állásfoglalására az Európai Unió balti-tengeri stratégiájáról és a makrorégiók szerepéről a jövőbeli kohéziós politikában⁵,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletben szereplő, a kutatás és az innováció számára elkülönített összegek, illetve az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram egymást erősítő hatásainak a városokban és régiókban, valamint a tagállamokban és az Unióban való érvényesüléséről szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel a területi kohézióról és a kohéziós politika jövőbeli reformjáról szóló vita állásáról szóló zöld könyvről készült, 2009. március 24-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel 2009. február 19-i állásfoglalására az Európai Szomszédági és Partnerségi Eszköz felülvizsgálatáról⁸,

---

¹ HL L 210., 2006.7.31., 25-78. o.

² HL L 210., 2006.7.31., 25-78. o.

³ HL L 291., 2006.10.21., 11-32. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0356.

⁵ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0254.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0189.

⁷ HL C 117E., 2010.5.6., 65. o.

⁸ HL C 76E., 2010.3.25., 83. o.

- tekintettel 2008. február 21-i jogalkotási állásfoglalására „A területfejlesztési menetrend és a Lipcsei Charta nyomán követése: a térségfejlesztésre és a területi kohézióra irányuló európai cselekvési program felé” címmel¹,
- tekintettel 2005. december 1-jei állásfoglalására az „Eurorégiók” szerepéről a regionális politika fejlesztésében²,
- tekintettel a területi kohézió regionális fejlődésben játszott szerepéről szóló, 2005. szeptember 28-i állásfoglalására³,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Unió Duna-régióra vonatkozó stratégiájáról szóló 2010. december 8-i közleményére (COM(2010)0715) és a közleményt kísérő, iránymutató jellegű cselekvési tervre (SEC(2010)1489),
- tekintettel a Bizottság gazdasági, szociális és területi kohézióról szóló, 2010. november 9-i, ötödik jelentésére: a kohéziós politika jövője (A kohézióról szóló ötödik jelentés) (COM(2010)0642),
- tekintettel a Bizottság az Európai Unió költségvetésének felülvizsgálatáról szóló 2010. október 19-i közleményére (COM(2010)0700) és annak technikai mellékleteire (SEC(2010)7000),
- tekintettel az Európa 2020 stratégia keretei közötti intelligens növekedéshez hozzájáruló regionális politikáról szóló 2010. október 6-i bizottsági közleményre (COM (2010) 0553),
- tekintettel a 2010. március 31-i, a „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című közleményére (COM(2010)0110),
- tekintettel a Bizottságnak a balti-tengeri régióra vonatkozó európai uniós stratégiáról szóló 2009. június 10-i közleményére (COM(2009)0248 végleges) és a közleményt kísérő, iránymutató jellegű cselekvési tervre (SEC(2009)0712/2),
- tekintettel az atlanti régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2011. március 9-i állásfoglalására, amely említést tett egy bizottsági közlemény 2011-re tervezett közzétételéről⁴,
- tekintettel a „Globális Európa: Európa területi kohéziójáról szóló zöld könyv a területi sokszínűség erővé való átalakítása” című bizottsági közleményre (COM(2008)0616),
- tekintettel a Régiók Bizottsága saját kezdeményezésű, „Új szempontok az EGTC-rendelet felülvizsgálatához” című jelentésére,
- tekintettel a Bizottság kérésére készített, „INTERREG III közösségi kezdeményezés

¹ HL C 184. E, 2009.3.6., 95. o.

² HL C 285E., 2006.11.22., 16. o.

³ HL C 227E., 2006.9.21., 88. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0089.

(2000-2006): utólagos vizsgálat című független jelentésre (No 2008.CE.16.0.AT.016),

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0110/2011),
- A. mivel az Európai Unió területét jelenleg 27 tagállam és 271 régió alkotja,
- B. mivel az európai lakosság mintegy 37,5%-a határövezetektől álló régiókban él,
- C. mivel az informális együttműködési formák, az Eurorégiók, az Eurokörzetek, az európai területi együttműködési csoportosulások, az Európa Tanács kezdeményezései, az egymást követő szerződések és az Európai Unió másodlagos jogszabályai mind hozzájárultak a területek közti szilárdabb és tartósabb kapcsolatok kiépítéséhez,
- D. mivel bár a területi együttműködés alapjait már lefektették, továbbra is sok kihívással kell szembenézni, és e kihívások jellege az együttműködés előzményeitől és érettségi fokától függ,
- E. mivel azt követően, hogy a szerződésekben „eltörölték” a határokat, a polgárok mindennapjaiban is le kell bontani azokat,
- F. mivel a regionális politika célja a régiók harmonikus fejlődésének elősegítése az Európai Unión belüli gazdasági, szociális és területi kohézió megerősítése révén,
- G. mivel a kohéziós politikában „Területi együttműködés” néven szereplő célkitűzés a területek és régiók közötti akadályok csökkentése révén hozzájárul „az Európa népei közötti egyre szorosabb egységéhez”,
- H. mivel az EU külső határain a területi együttműködési célkitűzés az előcsatlakozási folyamat és a szomszédságpolitika végrehajtásának egyik aspektusa, és mivel ezért javítani kell a vonatkozó közösségi szabályozások összehangolását,
- I. mivel a területi együttműködés, amely különböző régiók lakosait készíti együttműködésre, olyan folyamatos tanulási folyamat, amelynek során kialakul az emberekben az összetartozás érzése és a közös jövő képzelete,
- J. mivel a területi együttműködés keretében a polgárt kell a prioritások középpontjába állítani, és ezért a helyi adottságokból kiinduló megközelítés alkalmazását kell támogatni,
- K. mivel a területi együttműködés elmélyítése annak a függvénye, hogy milyen, az európai integrációhoz és a területi kohézióhoz hozzájáruló előrelépésekre kerül sor az európai integráció és koordináció valamennyi területén, és mivel maga a területi együttműködés is az európai integráció kísérleti laboratóriuma,
- L. mivel a transzeurópai közlekedési hálózatok terén a határmenti régiókban alig van befektetés, holott pontosan a határokon átnyúló csatlakozási területeken volna a legsürgetőbb szükség a modernizációra, és a határokon átnyúló infrastruktúrák közti akadályok megszüntetését a hagyományos európai hozzáadott érték példájának tekinti;

- M. mivel a strukturális alapokról szóló általános rendelet, valamint a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése jelentős mértékben növelte a területi együttműködés fontosságát,
- N. mivel a 2000–2006-os programozási időszakra szóló INTERREG III programok utólagos értékelése egyértelműen bizonyítja, hogy e célkitűzés hozzáadott értéket képvisel az európai projekt szempontjából,

A „területi együttműködés” célkitűzés megerősítése

1. emlékeztet rá, hogy a területi együttműködés célja a területek és régiók a közös kihívások együttes leküzdése érdekében való együttműködésének ösztönzése, valamint a szóban forgó együttműködést gátló fizikai, kulturális, közigazgatási és szabályozási akadályok csökkentése, és a „határeffektus” enyhítése;
2. meggyőződése, hogy a területi együttműködés hozzáadott értéket képvisel az európai projekt szempontjából, és jelentős szerepet játszik a belső piac és az európai integráció számos ágazati szakpolitika vonatkozásában történő elmélyítésében, és kéri, hogy a területi együttműködés továbbra is a kohéziós politika pilléreinek egyike maradjon;
3. hangsúlyozza, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió alapuló területi együttműködésre irányuló célkitűzés az EU valamennyi régióját érinti, amennyiben segíti az Unió egységes harmonikus fejlődésének előmozdítását;
4. úgy véli, hogy a területi együttműködés már bizonyította hatékonyságát, és hogy a versenyképesség szempontjából benne rejlő lehetőségek a célkitűzésre fordított alacsony összegek miatt továbbra sincsenek kellően kihasználva; kéri a „területi együttműködés” célkitűzésre fordított – a jelenlegi programozási időszakban a kohéziós politika általános költségvetésének 2,5% -át kitevő – költségvetésnek a következő programozási időszakban a kohéziós politika általános költségvetésének legalább 7%-ra való növelését;
5. azt javasolja, hogy továbbra is maradjon meg a 3. célkitűzés jelenlegi, három területet – határokon átnyúló (A összetevő), transznacionális (B összetevő) és régióközi (C összetevő) felölelő szerkezete, és a határokon átnyúló együttműködés, melyre a területi együttműködés költségvetésének legalább 70%-a jut – őrizze meg a másik két kérdéskörrel szembeni dominanciáját; megjegyzi, hogy a program keretében valamennyi régió között tisztességesen és kiegyensúlyozottan kell elosztani az alapokat;
6. úgy véli, hogy amennyiben továbbra is meg kell különböztetni egymástól a határokon átnyúló összetevőt (A összetevő) – mely a határmenti vonzáskörzetek helyi szükségleteit elégíti ki – és a transznacionális (B összetevő) összetevőt, beleértve az ún. makroregionális skálát, mely a szélesebb stratégiai területeken teszi lehetővé az együttműködést, szükség van e kettő jobb összehangolására;
7. a területi fellépés koherenciájának és folyamatosságának biztosítása érdekében, valamint tekintettel a szóban forgó projektek stratégiai jellegére ösztönzi ugyanakkor az ERFA-rendelet 21. cikke által a határokon átnyúló és transznacionális együttműködés összefüggésében a műveletek helyszínére vonatkozóan kínált lehetőségek rugalmasabb igénybevételét, melyek a tengeri régiókat is magukban foglalják; kéri ezért bizonyos rugalmasság alkalmazását a határokon átnyúló együttműködés keretében a part menti és

tengeri régiók határaitra vonatkozóan megállapított 150 km-es korlátozás érvényesítésekor;

8. úgy véli azonban, hogy az ilyen régiók integrációja az EU-n kívüli földrajzi területekkel, illetve a feléjük történő nyitással nem és egyszerűen nem lehet a földrajzi távolságok funkciója, mivel a világ különböző részeivel őket összekötő történelmi, nyelvi és kulturális kötelékeinek gazdagsága kulcsszerepet biztosít számukra az ilyen kapcsolatok elmélyítésében az EU globális jelenlétének előnyére;
9. hangsúlyozza, hogy a területi együttműködés kulcsszerepet játszik az EU 2020 célkitűzések megvalósításában; kéri az egyes határmenti régiók stratégiai – az e stratégiával kapcsolatos – szükségleteinek és együttműködési területeinek kezdeti szakaszban történő megállapítását, valamint az európai területi együttműködésnek a stratégiai tervezés minden – európai, nemzeti, regionális és helyi – szintjébe való integrálását és minden szintjéhez való hozzáigazítását; sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul tisztázza az alapok tematikus koncentrációjával kapcsolatos javaslatait az EU 2020 „tematikus menüt” illetően;
10. szeretné, ha a pénz elosztása minden területi együttműködési program vonatkozásában összehangolt kritériumok alapján történne, minden egyes érintett térség és terület igényeinek és sajátosságainak stratégiai és integrált módon történő kielégítése érdekében; ezzel kapcsolatban felkéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyen fontolóra egyéb ide vonatkozó, stratégiai, mérhető, a területek szükségleteinek tükrözésére, anélkül, hogy aláásná a legfontosabb kritériumokat; .
11. ismételten hangsúlyozza a régiók közötti együttműködés fontosságát (C összetevő), de sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az erre a célra jóváhagyott eszközök nem állnak rendelkezésre; ezért azt javasolja, hogy fontolják meg újra, hogy ezen összetevő legfeljebb mekkora hányadára vonatkozzon uniós társfinanszírozás, figyelmet fordítva azon kapacitásának is, hogy ösztönzőként hasson a „versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzés által lefedett régiókból érkező résztvevők számára annak érdekében, hogy e C összetevőben emeljék a projektek számát, valamint felszólít arra, hogy szélesítsék az együttműködés tematikus területeit, hogy átfogják az operatív programok és a területfejlesztés irányítását és vezetését;
12. arra ösztönzi a régiókat, hogy használják ki jobban az általános rendelet keretében a régiók közötti együttműködés tekintetében az operatív programokon belül kínált lehetőségeket¹; a fentiek alapján indítványozza, hogy a harmadik célkitűzés „régióközi” összetevője terjedjen ki az ilyen projektek összehangolására, működtetésére, a know-how egyesítésére és a bevált gyakorlatok cseréjére is;
13. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli területi együttműködési operatív programokhoz fontos az INTERACT támogatásának megszerzése, valamint sikeres, az RC LACE projekt mintájára létrehozandó segítségnyújtási rendszerek működtetését lehetővé tevő kapacitásra; és felszólít az INTERACT, az URBACT, az ESPON és a C összetevő közti hatékonyabb koordinációra a 3. célkitűzés jobb alkalmazása érdekében;
14. támogatja az Európai Területi Tervezési Megfigyelő Hálózat (ESPON) tevékenységeit, de

---

¹ 37. cikk (6) bekezdés b) pont

javasolja, hogy a helyi és regionális hatóságok számára több lehetőséget kell biztosítani az ESPON területfejlesztési tárgyú kutatásaiban való aktív részvételre, egyúttal pedig biztosítani kell a kutatási eredmények könnyebb gyakorlati alkalmazását;

15. üdvözlí az URBACT, fenntartható városfejlesztési program sikerét, és kéri e program megújítását, illetve jelentős és széles körben hozzáférhető kezdeményezéssé tételét annak érdekében, hogy lehetőség nyíljon a közös tanulásra és az ismeretek helyi városfejlesztési kihívásokra való alkalmazására;
16. kéri, hogy az Európai Bizottság vegye fontolóra, milyen eszközzel lehetne befektetni a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjére irányuló európai hálózatokba, és bevonni azokba a helyi és regionális választott képviselőket, ami egy első lépés lenne az Erasmus projekt helyi és regionális választott képviselői számára;
17. megismétli, hogy a nemzeti szint alatti szereplők bevonása az uniós célkitűzések elérésébe a területi kohézió hatékony megvalósításának előfeltétele;

A területi együttműködés integrálása („mainstream”)

18. véleménye szerint szükséges a „területi együttműködés” célkitűzésének a „konvergencia” és a „versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzésekben való érvényesítése; kéri a programozásnak az eddigieknél jobb összehangolását; azt ajánlja, hogy a regionális operatív programoknak legyen meg a lehetősége, hogy érdekeltséget szerezzenek vagy részt vegyenek az őket érintő határokon átnyúló, transznacionális és régióközi projekteknél, területi alapon meghatározva hitelek elkülönítését azon előzetesen kijelölt, prioritást élvező projekteknél, mint például a transzeurópai hálózatokhoz való csatlakozás a határmenti régiókban, amelyek a programokban részt vevő partnereikkel a többszintű igazgatás és a partnerség elveinek tiszteletben tartása mellett elfogadásra kerültek, ami a magán és állami szereplők között kialakított kapcsolatoknak köszönhetően a területi együttműködésben rejlő lehetőségek jobb kihasználását teszi majd lehetővé;
19. bátorítja a tagállamokat és a régiókat közös területi problémákhoz igazodó, több régióra kiterjedő operatív programok megvalósítására; úgy mint a területet jellemző hegylány vagy folyómeder megléte;
20. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a politikák összehangolását a határmenti régiókban és a munkaerő-piacon annak érdekében, hogy elkerüljék a gazdasági és területi integráció keretében felmerülő versenytorzulás kérdéseit;
21. úgy véli, hogy a határokon átnyúló együttműködési programok is fontosak a szegénység csökkentésére és a hátrányos helyzetű csoportok európai többségi társadalmi integrációjára irányuló stratégiák hatékonysága és eredményessége szempontjából; felszólít arra, hogy ezt a kérdést fontolják meg a szabályozási keret kialakításakor, illetve hogy biztosítsák, hogy a hátrányos helyzetű régiókban megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre az európai regionális és fejlesztési programokban való részvételre;

Területi megközelítés elfogadása egyéb uniós politikák végrehajtása tekintetében

22. megjegyzi, hogy a Balti-tenger stratégia vonalai mentén kialakított megközelítések

növelhetik a határon átnyúló együttműködést; úgy véli, hogy a makrostratégiáknak maradéktalanul figyelembe kell venniük a többi regionális együttműködési programot a szinergiák létrehozása érdekében; emlékeztet arra, hogy a makrorégiók logikája a Tanács által kezdeményezett, kísérleti jellegű logika a rendkívül széles területeket átfogó, közös területi problémákkal terhelt közös projektek egyeztetésére, amelynek célja az integrált és több ágazatot átfogó és területi megközelítés előnyeinek megvalósítása a már meglévő alapokból finanszírozott közös stratégiai fellépések mentén;

23. emlékeztet arra, hogy az olyan stratégiák, amelyek a jövőben előfordulnak vagy előfordulhatnak, alapot kell, hogy szolgáltatassanak érettebb stratégiát tartalmazó és összefogottabb, az adott területi együttműködés révén megvalósítandó megközelítésekhez, viszont nem teremtenek új forrásokat az Unió költségvetéséhez, és nem rendelik el sem új intézmények létrehozását, sem pedig új jogszabályok alkalmazását;
24. kéri a Bizottságot, hogy a bevezetésre kerülő első makroregionális stratégiák eredményeit tegye alapos vizsgálat tárgyává; megítélése szerint a folyamat élénk érdeklődést váltott ki, amelyet gyümölcsöztetni kell levonva a tanulságot a jövőbeli új makroregionális stratégiák végrehajtására nézve;
25. rámutat, hogy a területi együttműködési célkitűzés makroregionális szinten tudja rendezni az együttműködést, különösen annak transznacionális ágán belül;
26. támogatja a transznacionális programok használatát abból a célból, hogy támogassák a területi stratégiákat, biztosítva az összhangot a makroregionális stratégiák kialakítása, meghatározása és kísérleti bevezetése között anélkül azonban, hogy ez az uniós költségvetési struktúrák szükségtelen megkettőződéséhez vezetne, azáltal, hogy külön költségvetési sorokat hoznak létre a különböző makrorégiók számára;
27. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a makroregionális stratégiák céljai kiegészítik a mikroregionális határon átnyúló együttműködés céljait, és fel is ölelhetik őket, azonban a helyükbe nem léphetnek; hangsúlyozza ezen okból kifolyólag, hogy a területi együttműködés határon átnyúló összetevőjét saját jogán elkülönült és jogszerű elemként kell megőrizni;
28. meggyőződése, hogy a 3. célkitűzés transznacionális összetevője segíthet a makroregionális stratégiák közötti együttműködés javításában azáltal, hogy szorosabban bevonja a regionális és helyi hatóságokat és a civil társadalmat a gyakorlati kezdeményezések végrehajtásába;
29. véleménye szerint minden transznacionális stratégiának törekednie kell a lehető legnagyobb összhang megteremtésére a transzeurópai közlekedési hálózatokra vonatkozó irányvonalakkal és az integrált tengerpolitika keretében megvalósított stratégiákkal;
30. emlékeztet arra, hogy a területi együttműködés az Európai Unió belső és külső határait egyaránt érinti, beleértve a jelenlegi és jövőbeli makroregionális stratégiákkal kapcsolatos ügyeket; hangsúlyozza a harmadik országok által az ERFA rendelet által előírt együttműködésre vonatkozó szabályok szerinti társfinanszírozás megszerzése során tapasztalt nehézségeket; kéri a Bizottságot annak megvizsgálására, miként teremthető nagyobb szinergia a FEDER, az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA), az európai

szomszédsági és partnerségi eszköz (IEPV) és az európai fejlesztési alap (FED) keretében finanszírozott fellépések között, és felszólítja, hogy nyújtson be javaslatot a lehető leghamarabb az új szomszédság politikáról; a különböző finanszírozási forrásokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok egyszerűsítésére és harmonizálására szólít fel a kompatibilitás biztosítása, illetve a kedvezményezettek által való használatuk megkönnyítése céljából;

31. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai szomszédsági és partnerségi eszköz különleges jellegére tekintettel ruházza át a Bizottság Regionális Fejlesztési Főigazgatóságának annak irányítására vonatkozó feladatkört, a külkapcsolati aspektusok figyelembe vétele mellett; megjegyzi, hogy jelenlegi formájában az európai szomszédsági és partnerségi politika nem biztosít megfelelő alapot a határon átnyúló együttműködés különös jellemzőinek figyelembe vételéhez; úgy véli, hogy meg kell fontolni annak elválasztását a külkapcsolatok igazgatásától legalább azon esetekben, amikor a külső határok mentén folytatott együttműködésben résztvevő harmadik országok is finanszírozzák az együttműködést;
32. a (2004)0343 bizottsági közleményben bejelentett, az EU legkülső régióira vonatkozó szélesebb körű szomszédsági cselekvési terv végrehajtására szólít fel; hangsúlyozza ezért az uniós politika területein a legkülső régiók kapcsán a koherens, több ágazatot érintő cselekvés, illetve különösen annak szükségességét, hogy a belső és külső összetevőket hatékonyabban hangolják össze vonzáskörzet stratégia elfogadása révén;
33. emlékeztet arra, hogy a zöld könyvet követően időszerű eszköz lenne egy területi kohézióról szóló fehér könyv annak tisztázására, hogy a jövőbeni regionális politikában hogyan valósítható meg többszintű kormányzás útján a területi kohézió, és ez alapként szolgálhatna a következő jogalkotási csomagról szóló vitához.
34. kimondja, hogy az európai szomszédsági és partnerségi politika során a határon átnyúló együttműködés feltételei nem elegendőek annak megfelelő fejlődéséhez; hangsúlyosan javasolja e tekintetben, hogy erősítsék meg az együttműködést az Európai Bizottság különböző érintett főigazgatóságai között; meggyőződése, hogy mindenképp szükséges az európai szomszédsági és partnerségi politika határon átnyúló együttműködési programjait a kohéziós politika területi együttműködési célkitűzésébe újraintegrálni;

Az európai területi együttműködési csoportosulások (EGTC) létrehozásának megkönnyítése

35. úgy véli, hogy az EGTC a területi igazgatás egyedülálló és értékes eszköze, amely mind a pénzügyek, mind pedig a jogi státuszok és a többszintű igazgatás szempontjából megfelel a strukturált együttműködésből fakadó igényeknek; emlékeztet arra, hogy népszerűsíteni kell az európai területi együttműködési csoportosulást, mint a határokon átnyúló kormányzati rendszerek létrehozásának eszközét, amely biztosítja, hogy regionális és helyi szinten legyen gazdája a különböző politikáknak. hangsúlyozza továbbá a többszintű kormányzati modell végrehajtásának sikeres kialakításához nyújtott hozzájárulása során játszott kulcsszerepét;
36. hangsúlyozza, hogy az európai területi együttműködési csoportosulás nemcsak a területi, hanem a társadalmi kohézióhoz is hozzá tud járulni: rámutat arra, hogy ez az eszköz a

legalkalmasabb arra, hogy a különböző kulturális és nyelvi közösségeket egymáshoz közelebb hozza, hogy támogassa a békés együttélést egy sokszínű Európában és láthatóvá tegye a polgárok számára az európai hozzáadott-értéket;

37. javasolja a jelenlegi európai területi együttműködési csoportosulások első értékelését a kezdeti tapasztalatok tanulságainak levonása érdekében;
38. megítélése szerint ugyanakkor ezen eszköz alkalmazását meg kell könnyíteni, ezért kéri az Európai Bizottságot, hogy a Régiók Bizottsága által elvégzett munka alapján a lehető legrövidebb időn belül terjesszen elő javaslatot az európai területi együttműködési csoportosulásokról szóló 1082/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosítása tekintetében, tekintetbe véve a helyi és régiós hatóságok és a már létrehozott csoportosulások által azonosított problémákat is, az alábbi célokat követve:
  - az európai területi együttműködési csoportosulások jogállásának tisztázása a tagállamok nemzeti jogrendszereiben e tekintetben megfelelő jogi harmonizálás megvalósítása érdekében,
  - európai területi együttműködési csoportosulások létrehozásának engedélyezése az Unió valamelyik tagállamában és egy nem uniós államban tevékenykedő szereplők között,
  - a 4. cikk (3) bekezdésének átszövegezése oly módon, amely szigorúan biztosítja az európai területi együttműködési csoportosulás létrehozására irányuló kérelmek feldolgozására rendelkezésre álló három hónapos határidő betartását,
  - a munkaerő-felvételre vonatkozó jogszabályozás egyszerűsítése;
  - annak biztosítása, hogy az európai területi együttműködési csoportosulásra vonatkozó adójogszabályok ne legyenek kevésbé kedvezőek, mint az együttműködési projektek vagy programok végrehajtására vonatkozó egyéb jogi rendelkezések;
39. felszólít a globális szubvenciók az adott együttműködési programok célkitűzéseit és stratégiáit tükröző projektekkel rendelkező európai területi együttműködési csoportosulások számára történő, a határokon átnyúló közös fejlesztési stratégiák alapján történő odaítélését annak lehetővé tétele érdekében, hogy közvetlenül kezelhessék a strukturális alapok előirányzatait és a programokat, valamint kéri, hogy az egyéb európai alapokra vonatkozó szabályokban vegyék jobban tekintetbe az európai területi együttműködési csoportosulások multinacionális és multilaterális természetét, megkönnyítve számukra az egyéb finanszírozási forrásokhoz való hozzáférést;
40. üdvözli az európai területi együttműködési csoportosulás európai platformjának Régiók Bizottsága által történő beindítását, amelynek célja a tapasztalatok cseréjének, a legjobb gyakorlatok összegyűjtésének és a technikai támogatás európai területi együttműködési csoportosulások számára történő biztosításának megkönnyítése;
41. a határon átnyúló európai területi együttműködési csoportosulásokra olyan kiváló lehetőségként tekint, amelynek révén Európát területi szinten, az uniós polgárok bevonásával lehet felépíteni; felszólítja a határon átnyúló európai területi együttműködési csoportosulásokat, hogy adott esetben indítsanak és tartsanak „határon átnyúló civiltársadalmi fórumot”, és támogassák a határon átnyúló polgári kezdeményezéseket;

A végrehajtás egyszerűsítése

42. úgy véli, hogy a területi együttműködési programok végrehajtása még mindig túlságosan bonyolult, és hogy a harmadik célkitűzés teljesítéséhez külön szabályozásra van szükség annak érdekében, hogy az tükrözze tevékenységeinek eredendően nemzetközi jellegét; úgy véli, hogy jelenleg túl sok különböző adminisztratív hatóságot kell bevonni a programok végrehajtásába, és ezért e tekintetben jelentős egyszerűsítésre hív fel;
43. felkéri a Bizottságot, hogy javasoljon egyedi intézkedéseket a számviteli és ellenőrzési szabályok egyszerűsítése érdekében, a „programonkénti egy irányítási hatóság” alapelve mellett, tegye lehetővé a költségek rendszeresebb átalányosítását és a kis projektek rögzített összegekkel való finanszírozását, állapítson meg részletesebb uniós szabályokat a támogathatóság tekintetében, biztosítsa a rugalmasságot a kötelezettségvállalások automatikus visszavonásának alkalmazása tekintetében, növelje a technikai segítségnyújtást annak biztosítása érdekében, hogy az igazgatási hatóságok a hangsúlyt inkább a projektek elindítására, stratégiai alátámasztására és eredményességére, mintsem pusztán az igazgatási feladatokra és a pályázatok adminisztratív szabályoknak való megfelelésére helyezték;
44. felszólítja a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék nemzeti rendelkezéseiket, amelyek nagyon gyakran olyan közigazgatási többletterheket állapítanak meg, amelyeket a közösségi szabályok nem írnak elő;
45. felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb tisztázza a területi együttműködésre vonatkozó feltételelességi elvet szabályozó rendelkezéseket; úgy véli, hogy amennyiben ennek az a célja, hogy megteremtse a források jobb és hatékonyabb felhasználásának feltételeit, nem nehezítheti tovább a végrehajtást a program menedzserek és a kedvezményezettek hátrányára;
46. hangsúlyozza egyúttal, hogy a magánszféra szereplőinek bevonására vonatkozó rendelkezéseket szélesíteni és egyszerűsíteni kell; javasolja pénzügyi tervezési rendszerek létrehozását a JEREMIE és a JESSICA kezdeményezések mintáját követve, megkönnyítve a gazdasági fejlődés iránymutatójaként szolgáló, határokon átnyúló projekteket, a magánszféra szereplőinek részvételét és az állam/magánszféra partnerségek létrehozását;

A területi együttműködés láthatóvá tétele

47. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a területi együttműködés láthatósága sem a nemzeti és helyi közigazgatóságok szintjén, sem a polgárok előtt nem megfelelő és ezért a befejezett projektek hatékonyabb kommunikációjára szólít fel;
48. kéri, hogy a Bizottság alakítson ki olyan megoldásokat, amelyek elősegítik az európai területi együttműködési csoportosulások és tevékenységeinek jobb láthatóságát a területi együttműködés szereplői és a polgárok körében;
49. úgy véli, hogy a különböző tagállamokban a határmenti régiók közötti szoros, történelmi örökséget képező kulturális és nyelvi kötelékeket ki kell használni a határon átnyúló együttműködés javítására;
50. úgy véli, hogy az oktatás és a kultúra terén folytatott fokozott együttműködés hozzájárul

az Európa 2020 stratégia által kitűzött, intelligens és befogadó növekedéssel kapcsolatos célkitűzések megvalósításához, és ezáltal növeli a polgárok és NGO-k részvételi szintjét, illetve hozzájárul a területi együttműködés elismertségének javításához és a polgárok egymáshoz való közeledésének akadályát képező „mentális határok” megszüntetéséhez;

51. kéri, hogy az irányítási hatóságok és a már létező, határokon átnyúló intézmények, pl. az Eurorégiók hangolják össze jobban tevékenységeiket a határokon átnyúló programok végrehajtása során a projektek magas színvonala, átláthatósága és polgárokhoz való közelsége biztosítása érdekében;
52. kéri a területi együttműködési kezdeményezések végrehajtásában részt vevő valamennyi szereplő közötti kommunikáció hatékonyabb összehangolását, javasolja, hogy az egyazon csoportba tartozó valamennyi programhoz kapcsoljanak egy jól azonosítható, egyedi logót (pl. a jól felismerhető INTERREG címke újraalkalmazása) az egyes programok logójával együtt (esetleg szabványosított méretben), és felkéri a Bizottságot, hogy a következő programozási időszak kezdetéig tegyen javaslatot egy a határmenti régiókban megvalósítandó, a területi együttműködés előnyeit és eredményeit népszerűsítő széleskörű médiakampányra;
53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.

INDOKOLÁS

Az elmúlt öt évben a strukturális alapok általános szabályozása, valamint a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése jelentős mértékben megerősítette a területi együttműködés fontosságát. A 2007–2013 közötti időszakra szóló pénzügyi keret a „területi együttműködést” az Európai Unió kohéziós politikáját alkotó három pillér egyikévé tette, azáltal, hogy az INTERREG közösségi kezdeményezés helyébe lépett. Ezt követően a „területi kohézió” a szerződés 174. cikkében a kohéziós politika egyik alkotóelemévé vált a gazdasági és a szociális kohézió mellett. E célkitűzést egyértelműen az Európai Unió egyik fő prioritásaként hozza létre.

Az előadó szerint a „területi együttműködés” a területek és régiók között fennálló fizikai, közigazgatási és szabályozási nehézségeket kívánja felszámolni és enyhíteni kívánja a területek és régiók közti „határeffektust”, hogy együttesen léphessenek fel a közös – akár területi (szolgáltatások, infrastruktúrák, urbanizáció, területrendezés), akár globális (globalizáció, éghajlatváltozás), gazdasági és társadalmi – kihívásokkal szemben. A versenyképesség szempontjából benne rejlő lehetőségek még mindig nincsenek megfelelően kihasználva, és a területi együttműködés hozzájárul „az Európa népei közötti egyre szorosabb egységhez”.

Az INTERREG III-ról (2000-2006) készült utólagos értékelő jelentés egyértelműen bizonyítja, hogy e célkitűzés hozzáadott értéket képvisel az európai projekt szempontjából; a jelentés a sikerek néhány példáját is említi: 1030 infrastrukturális projekt és több mint 18 000 km újonnan megépített vagy támogatott út, 115 200 foglalkoztatási lehetőség, 5 800 induló vállalkozás, valamint közvetlenül vagy közvetve létrehozott illetve megőrzött vállalkozás, közel 12 000 együttműködési hálózat és struktúra létrehozása, és több mint 544 000 résztvevő (köztük egyetemi hallgatók) a képzéseken, szemináriumokon, műhelymunkákban, üléseken illetve egyéb oktatási tevékenységekben¹.

A „területi együttműködés” célkitűzés megerősítése

Ambiciózus költségvetés

Az előadó úgy véli, hogy összhangban az Európai Parlament 2010. október 7-i, az Európai Unió 2013 utáni kohéziós és regionális politikájával kapcsolatos álláspontjával, valamint az Európai Bizottságnak a kohéziós politikáról szóló ötödik jelentésében kifejtett álláspontjával, a Régiók Bizottságának ajánlásaival, és a regionális politikával foglalkozó miniszterek 2010. november 22-23-án Liège-ben tartott informális találkozájának következtetéseivel, a 3. célkitűzést jelentősen meg kell erősíteni.

A jelenlegi többéves pénzügyi keret 8,5 milliárd eurót biztosít e célkitűzésre (ami az EU strukturális összkiadásainak csupán 2,5%-át teszi ki). A Bizottság az előző programozási időszakra vonatkozó tárgyalások során kérte a 3. célkitűzés a kohéziós politika általános költségvetésének legalább 5%-ra való növelését. 2013-ban e célkitűzés már a maga teljességében bontakozik ki. Az együttműködés iránti igény erős, és jelentős szükségleteket

---

¹ INTERREG III Közösségi kezdeményezés (2000–2006) Utólagos értékelés (2008.CE.16.0.AT.016. sz.)

kell kielégíteni. Az előadó úgy véli, hogy az Európai Parlamentnek támogatnia kell a területi együttműködés résztvevőinek ambícióit azáltal, hogy ismételten a kohéziós politika teljes költségvetésének legkevesebb 7%-át kéri e célkitűzés számára.

Szilárd szerkezeti felépítés

Az előadó úgy véli, hogy az említett célkitűzés három témakörön nyugvó felépítését továbbra is meg kell őrizni, mivel mindegyiknek megvan a maga haszna és logikája.

A határokon átnyúló együttműködés (a költségvetés 73%-a) finanszírozza a tagállamok belső (és olykor külső) határai mentén fekvő és egymástól legfeljebb 150 km távolságra található régiókat szolgáló közös stratégiák végrehajtását. Az együttműködés végrehajtását területi vetülettel ruházzák fel NUTS 3 szinten, és a határmenti régiók helyi szükségleteit elégíti ki. Az előadó szerint az egyes szereplők által a jogosultság NUTS 2 szintre való átvitele tárgyában kezdeményezett vita veszélyeztetheti a határokon átnyúló együttműködés helyi dimenzióját. Ugyanakkor a projektek függvényében az ERFA-rendelet 21. cikke által a határokon átnyúló és transznacionális együttműködés összefüggésében a műveletek helyszínére vonatkozóan kínált lehetőségek igénybevétele olyan rugalmasságot tesz lehetővé, amit helyénvaló bátorítani. Ez a cikk indokolt esetekben lehetővé teszi a program azon területeivel kapcsolatos költségek finanszírozását, amelyek egyébként nem jogosultak támogatásra.

A nagyobb léptékű transznacionális együttműködés (a költségvetés 20%-a) célja az egyazon földrajzi térséghez tartozó szomszédos régiók közötti együttműködés előmozdítása, az Unió stratégiai prioritásai mentén (kutatás és fejlesztés, az információs társadalom, a környezetvédelem, a felsőoktatás, a mobilitás és a fenntartható városi fejlődés, valamint a természeti katasztrófák kezelése).

Végül, a régiók közötti együttműködés (a költségvetés 4%-a) a 27 tagállam valamennyi régiója közötti együttműködésre vonatkozik, függetlenül e régiók földrajzi elhelyezkedésétől, és az információk, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjével kapcsolatos.

A tapasztalat¹ azt mutatja, hogy a régiók közötti együttműködésre vonatkozó projektfelhívások esetén a kereslet tízszer akkora, mint a kínálat. Ez az eltérés túlzott adminisztrációs terhet okozhat a projektet irányító hatóság számára, a jelentkezőket pedig elbizonytalaníthatja és megzavarhatja. Takarékosági megfontolásból, illetve a projektek minőségének fokozása érdekében elképzelhető az uniós társfinanszírozás mértékének csökkentése a „versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzés alá tartozó régiókból érkező résztvevők esetében. Az előadó továbbá azt javasolja, hogy a régióknak jobban ki kellene használniuk az általános rendelet 37. cikke (6) bekezdése b) pontja által kínált lehetőségeket, mely előírja, hogy – az érintett tagállam kezdeményezésére – a „konvergencia” vagy „regionális versenyképesség és foglalkoztatás” operatív programokba olyan régióközi együttműködési intézkedéseket kell beilleszteni, amelyek egy másik tagállam régiójának vagy helyi önkormányzatának részvételével valósulnak meg. A „területi együttműködés” célkitűzésének régióközi fejezete az ilyen módon végrehajtott projektek számára támogatást jelenthet, illetve

---

¹ Forrás: az Interreg IV C program irányítása (2007-2013): Első projektfelhívás: 4832 jelentkező 492 kiválasztott projektre. Második projektfelhívás: 4671 jelentkező 481 kiválasztott projektre.

segítséget nyújthat az összehangolás, az ismeretek tökécsítése, a helyes gyakorlatok cseréje és az ily módon végrehajtott projektek stratégiai támogatása tekintetében. Az INTERACT hatékonysága fokozódna, ha szorosabban kapcsolódna ezen összetevő végrehajtásához.

Az URBACT II (ami az információcserevel kapcsolatos, és a fenntartható városi fejlődés előmozdítását célozza) osztatlan sikert aratott, és azt folytatni kellene.

Ezen felül a helyi választott képviselők számára szóló Erasmus-ról folytatott vitával kapcsolatban hasznos volna, ha ezekbe a cserehálózatokba (régiók közti együttműködés/INTERACT és URBACT) jobban bevonnánk a választott képviselőket, hogy ezáltal a cserék láthatóbbá váljanak, és politikai lendületet kapjanak. Ez lehetne az első lépés az Erasmus projekt végrehajtásának irányában a helyi és regionális választott képviselők vonatkozásában;

Az ESPON program olyan, hatásos eszköz, amely tanulmányokat és adatbázisokat bocsát rendelkezésre a területi együttműködésről és a határ menti területekről. Mindazonáltal erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy ezek az eredmények az együttműködés minden szereplője számára láthatóbbak és elérhetőbbek legyenek.

Stratégiai szempontból jelentősebb, és a „mainstream” részévé tett területi együttműködés

A három említett fejezet egymáshoz viszonyított aránya lényegében fenntartható, a programozásban azonban fokozott mértékben érvényesíteni kell a stratégiai szemléletet és a programozásnak a tervezés minden szakaszában szerepet kell kapnia. Az előadó azt szeretné, ha az együttműködésre irányuló fellépéseket az irányítás minden szintjén összehangolnák, a területi szükségletekhez igazított Európa 2020 stratégiával és a többi, meglévő területi stratégiával összhangban (eurokörzetek, eurorégiók, makrorégiók stb.)

A területi együttműködést olykor nemzeti megfontolások gyengítik, amelyek az „I want my money back” (Vissza a pénzemem!) szindrómát tükrözik: a tagállamok és az érdekelt felek felosztják egymás közt a projektekre irányuló támogatás összegét, amelyet a saját területükön végrehajtott projektekre fordítanak, valódi együttműködés és európai hozzáadott érték nélkül. Az előadó ezért azt javasolja, hogy a támogatásokat területi együttműködési programokra lebontva irányozzák elő, hogy integrált választ tudjanak adni az érintett térség igényeire. A Bizottság, amellet, hogy továbbra is kiemelt helyet biztosít a demográfiai kritérium érvényesítésének, egyéb stratégiai, mérhető, lényeges és a területek szükségleteit tükröző kritériumokat is megfontolhat, anélkül, hogy mellőzné a legfontosabb kritériumot: a demográfiát. A kiegészítő indikátorok figyelembe vehetnék a területi együttműködés egyedi kérdésköreit, amilyen pl. az összekapcsolhatóság, az infrastruktúrákhoz való hozzáférés, vagy egyes, az Európa 2020 stratégiához kötődő indikátorok.

Az előadó úgy véli, hogy bár a területi együttműködéssel kapcsolatos költségvetést jelentősen növelni kell, az soha nem lesz képes finanszírozni azokat a nagy, határokon átnyúló vagy transznacionális projekteket, amelyekre Európának szüksége van a közlekedés, az energia, és az új kommunikációs technológiák területén. A területi kohézió elvének megfelelő alkalmazása és a „konvergencia” és a „regionális versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzés keretében előirányzott alapok által nyújtott támogatás európai hozzáadott értékének növelése érdekében alapvetően fontos a „területi együttműködés” célkitűzése és a mainstream

egymást kiegészítő jellegének fokozására.

Ezért azt javasoljuk, hogy a programozási időszak elején a „konvergencia”, valamint a „versenyképesség és foglalkoztatás” célkitűzések alá eső hiteleket „területi alapon” különítsék el egy sor olyan, prioritást élvező projektre, mint pl. a transzeurópai közlekedési hálózatok, amelyet a többszintű igazgatás és a partnerség elveinek tiszteletben tartása mellett az érintett partnerekkel előzetesen kijelöltek és elfogadtak.

Az előadó végezetül hangsúlyozni kívánja a több régióra kiterjedő, közös területi alapra támaszkodó operatív programok – például a franciaországi „Loire” vagy „Massif Central” programok – keretében végzett kísérletek jelentőségét.

Területi megközelítés alkalmazása a többi közösségi politika végrehajtásakor

A makroregionális stratégiák a Balti-stratégia és a Duna-stratégia esetében számos szereplőből elragadtatást váltottak ki, míg mások fenntartásokkal fogadták azokat. Az előadó emlékeztetni kíván arra, hogy e stratégiák nem tekinthetők sem a kizárólag az érintett tagállamok központi hatóságai által igazgatott kormányközi együttműködés új formájának, sem pedig azonosíthatatlan, önálló, a regionális politikához nem kapcsolódó új közösségi képződménynek. A „három nem” szabálya a lényegét határozza meg: a makroregionális stratégiák céljaira nem jönnek létre új intézmények, nem kerül sor új szabályozás bevezetésére és nem nyitnak új költségvetési tételeket.

Ugyanakkor a makrorégiók logikája – rendkívül széles területeket átfogó közös projektek egyeztetésére irányuló kísérleti megközelítés, amelynek célja az integrált és több ágazatot átfogó megközelítés előnyeinek megvalósítása a már meglévő alapokból finanszírozott közös stratégiai intézkedések mentén – az elért eredmények tükrében különös figyelmet érdemel.

Bár nincs szó arról, hogy Európa-szerte makrorégiókat kellene létrehozni, a transznacionális igazgatási rendszert igénybe lehetne venni e stratégiák kialakításának, meghatározásának és irányításának összehangolására, azonosítva azokat a területeket, amelyeken hasznosak és kívánatosak volnának.

Másfelől viszont a transznacionális igazgatásnak figyelembe kell vennie a többi nagy közösségi stratégiával (pl. transzeurópai közlekedési hálózatok és integrált tengerpolitika) való koordináció alkalmazási körét.

Végül, az Unió külső határain folytatott együttműködést hiányosságok és végrehajtási problémák jellemzik, különösen azért, mert nincsen szinergia a különböző alapokra (ERFA, ENPI, IAP, EFA) vonatkozó szabályozások között, továbbá az igazgatás terén is problémák adódnak. A Bizottság érintett főigazgatóságainak feladata, hogy az e téren kifejtett erőfeszítéseiket hatékonyabban összehangolják.

Az európai területi együttműködési csoportosulások (EGTC) létrehozásának ösztönzése

A területi együttműködés elősegítése céljából 2006-ban külön rendelettel hoztak létre egy jogi eszközt, az európai területi együttműködési csoportosulást (EGTC). Az EGTC a területi együttműködés mindhárom aspektusának vonatkozásában használható, és a területi irányítás egyedülálló eszköze. Bevezetésére a jelenlegi, 2007–2013 közötti időszakra szóló, többéves

penzügyi keret jogszabálycsomagjáról folytatott tárgyalások alkalmával került sor.

E rendelet lehetővé teszi a nemzeti, regionális vagy helyi hatóságok számára, hogy az együttműködési programok és projektek végrehajtása céljával saját jogi személyiséggel rendelkező közös csoportosulásokat állítsanak fel. Ily módon jelentősen hozzájárul a többszintű kormányzási modellhez.

A már létrehozott, illetve a jelenleg a létrehozás szakaszában lévő európai területi együttműködési csoportosulások tapasztalatai azt mutatják, hogy ez az eszköz kielégítő módon működik. Ez az eszköz megfelel regionális és helyi hatóságok által a finanszírozást, a projektek jogi státuszát és a többszintű igazgatást érintő strukturált együttműködésre vonatkozóan hangoztatott igényeknek, sőt, még az európai jogalkotó elvárásait is meghaladja.

Elengedhetetlen azonban, hogy az EU-ban működő helyi és regionális hatóságok több információval rendelkezzenek az EGTC-ekkel kapcsolatban. Az európai területi együttműködési csoportosulásoknak ezen kívül más, nem elhanyagolható mennyiségű – főleg jogi, szervezeti vagy a finanszírozáshoz való hozzáféréssel kapcsolatos – kihívással is szembe kell nézniük, különösen létük kezdeti szakaszában (e problémák többek között a székhely szerinti tagállammal és az igen hosszú bejegyzetési eljárásokkal kapcsolatosak).

A Régiók Bizottsága több problémát tárt fel, amelyek megemlítését az előadó is szükségesnek tartja: az európai területi együttműködési csoportosulások jogállása tisztázásának szükségessége a nemzeti jogrendszerekben, az európai területi együttműködési csoportosulások az Unió valamelyik tagállamában és egy nem uniós államban tevékenykedő szereplők közötti létrehozásának engedélyeztetésével kapcsolatos problémák, a 4. cikk (3) bekezdése újrafogalmazásának szükségessége annak érdekében, hogy a három hónapos határidő (amelyen belül a tagállamnak határoznia kell az európai területi együttműködési csoportosulás engedélyezéséről vagy az engedély elutasításáról) betartása szigorúan biztosított legyen, és végül az európai területi együttműködési csoportosulások alkalmazottaira és adóügyeire vonatkozó jogi szabályozás egyszerűsítése.

A fentiekben túlmenően, az egyéb európai alapokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályokban jobban figyelembe kell venni az európai területi együttműködési csoportosulások sajátos természetét, esetükben ugyanis nem egyszerű partnerekről, hanem multilaterális és multinacionális európai szervezetekről van szó.

Végezetül, a globális szubvencióknak a programban meghatározott stratégia tiszteletben tartásával európai területi együttműködési csoportosulások számára történő odaítélése – annak lehetővé tétele érdekében, hogy közvetlenül kezelhessék a strukturális alapokat – megkönnyítené a projektek végrehajtását, és ösztönözné új európai területi együttműködési csoportosulások létrehozását.

A végrehajtás egyszerűsítése

A 3. célkitűzés összetett és sokdimenziójú együttműködést ír elő különböző tagállamokból származó partnerek között. Ezek a kikötések olyan, egyedi szabályozást tesznek szükségessé, amely valóban egyszerűsíti a végrehajtást:

A előadó számos, a helyszínen jelen lévő szereplők által kért intézkedésre tesz javaslatot, ilyen például: a számviteli és ellenőrzési szabályok egyszerűsítése, a költségek rendszeresebb átalányosítása, részletesebb szabályok meghatározása a közösségi támogatásokra való jogosultság vonatkozásában, nagyobb rugalmasság a kötelezettségvállalások automatikus visszavonására irányuló eljárások alkalmazása során, a technikai segítségnyújtás fokozása annak érdekében, hogy az irányító hatóságok a hangsúlyt inkább a projektek stratégiai felülvizsgálatára, mintsem a pályázatok adminisztratív szabályoknak való megfelelésére helyezték;

Az előadó ugyanakkor hangsúlyozni kívánja, hogy az egyszerűsítés vonatkozásában a legsürgetőbb feladat a szabályok stabilitásának biztosítása.

Végezetül, a területi együttműködés végrehajtása során gyakran tapasztalt problémák egyike a magánszféra szereplőinek óvatos magatartása, amelynek okát az ilyen típusú projektek bonyolultsága és az azokkal kapcsolatos kockázatok képezik.

Az előadó kéri tehát a Bizottságot, hogy a JEREMIE és a JESSICA mintáját követő pénzügyi tervezési rendszerek létrehozása révén törekedjen e szereplők fokozottabb bevonására, annak érdekében, hogy elősegítse a gazdasági fejlődés iránymutatójaként szolgáló, határokon átnyúló projekteket, és a köz- és magánszféra partnerségek létrehozását;

A területi együttműködés láthatóvá tétele

A területi együttműködést a strukturális alapokra jellemző általánosabb probléma egy különösen súlyos válfaja is érinti: kevésbé kerül be a köztudatba.

Sem a polgárok hétköznapjaik során, sem a tagállamok központi, regionális vagy helyi hatóságai, sem az európai intézmények hosszú távú politikáinak tervezői nincsenek tisztában a területi együttműködés tétjeivel. Amenyiben „láthatóbbá” kívánjuk tenni a területi együttműködést, a fent említett három szint mindegyikén cselekedni kell.

Az e kihívásra adott válasznak két formában kell megjelennie:

- a területi együttműködésnek – e nagyszabású európai eszmének – az EU lényegét megtestesítő jelképpé kell válnia minden polgár számára;
- a politikai döntéshozóknak és a közigazgatási tisztviselőknek minden szinten közelről meg kell ismerniük a területi együttműködés azon gyakorlati vonatkozásait, amelyek munkájukat érinthetik.

Az előadó ezért kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra, miként lehet elősegíteni az európai területi együttműködési csoportosulások jobb láthatóságát a területi együttműködés szereplői és a polgárok előtt.

Továbbá az oktatás és a kultúra terén folytatott fokozott együttműködés egyrészt hozzájárul az Európa 2020 stratégia által kitűzött, intelligens és befogadó növekedéssel kapcsolatos célkitűzések megvalósításához, másrészt növeli majd a polgárok és NGO-k részvételi szintjét, illetve hozzájárul a területi együttműködés ismertségének javításához és a polgárok egymáshoz való közeledésének akadályát képező „mentális határok” megszüntetéséhez;

Végül pedig szintén kulcsfontosságú a területi együttműködést megvalósításában részt vevő szereplők közti kommunikáció hatékonyságának növelése, első lépésként például érdemes volna megfontolni a közös logo használatát. A Bizottság ezenkívül egy a határmenti régiókban indítandó kommunikáció kampányt is előirányozhatna, melyet az INTERACT segítségével valósítana meg.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	22.3.2011
A zárószavazás eredménye	+: 45 -: 1 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Jens Geier, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, László Surján
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Vladko Todorov Panayotov, Britta Reimers, Ivo Strejček